

FRA OPPSAL SKOLES HISTORIE

1954 – 2023

Skrevet av Bjørn Solheim

tidligere elev og lærer ved Oppsal skole

Oppsal skole

ligger på Oslo østkant på høyden mellom Tveita, Trasop og Bøler. Den er en 1-10 skole som opp gjennom årene har hatt en spennende utvikling.

Oppsal skole ble åpnet i 1954. Elevene som tilhørte Oppsal, hadde inntil da gått på Østensjø.

Mange elever hadde lang vei til skolen.

Hver dag måtte de ta seg fram lange veier gjennom skog og mark for å komme til skolen, om sommeren til fots, om vinteren på ski.

Etter krigen satte OBOS i gang en enorm byggeprosess, og drabantbyene vokste fram - Lambertseter, Abildsø, Manglerud, Oppsal, Trasop, Bøler

Folk ville ut av byene, til nye fine leiligheter i nye moderne blokker i landlige omgivelser. Drabantbyene var preget av nærhet til naturen, til Østmarka, til gårdene og de store områdene med kornåkre, gressende kuer og hester og naturlige grønne områder og små skoger som lå der mellom husene. Det var byggeboom og store barnekull!

Eventyrskolen oppe i åsen

På 1950- tallet økte barnekullene. Det var det tydelig at det trengtes flere og nyere skoler. Østensjø kunne ikke fortsette å ta imot det økende antall elever som nå i stadig større grupper var klare for skolestart. Det var nødvendig å bygge nye skoler både på Oppsal og i de andre nye drabantbyene.

Oppdraget med å bygge skole på Oppsal ble gitt til arkitektene B. Heiberg og O. M Sandvik. Skolen ble bygget på toppen av åsen midt inne i skogen. Resultatet ble noe som nærmest var en eventyrskole der den lå med flere mindre enetasjes paviljonger spredd utover et område der naturen enda ligger - og fortsatt setter sitt preg på skolegården og omgivelsene. Høye, flotte furutrær og grønne plener pryder skolegården. Den gang det hele startet preget naturen til de grader området at den første rektoren på skolen ved sitt første besøk for å besiktige skoleområdet, nærmest gikk seg vill!

Heiberg og Sandviks løsning for skolen tok hensyn til naturen og tilpasset seg omgivelsene på en nærmest unik måte. Løsningen på byggingen av skolen var vakte oppsikt langt utenfor landets grenser, og det kom besøkende delegasjoner fra nær og fjern for å studere skolen og byggestilen. Her var det ingen høye murer eller nakne gårdsplasser, ingen kasernelignende bygninger. Her var store frie områder, trær og frisk luft, og ikke minst barn som boltret seg i fri lek i naturlige omgivelser. Det var bare å glede seg!

10 august 1954 – Vi flytter

Så, den 30.august 1954 ble Oppsal skole høytidelig åpnet av skolemyndighetene. Åpningen ble markert med borgertog fra Østensjø skole opp Haakon Tveters vei og opp til de tre paviljongene øverst i Vetlandsveien.

Forrest i toget gikk musikkorpset og den lille flokken barn som skulle bli den nye skolens første elever. Forventningene var store!

Den første tiden

Skolen startet med 8 klasser bestående av 192 elever fordelt på de tre laveste klassetrinnene.

Hver klasse hadde gjennomsnittlig 24 elever.

Til sammen fantes var det bare 4 klasserom og et lite lærerværelse som også gjorde tjeneste som kontor, lager og materialrom.

Men flere paviljonger var under oppføring, og både barnekull og elevtall fortsatte å øke. Og dermed ble det også et stadig større behov for flere rom og stadig flere ansatte.

Og bygge gjorde de hele tiden.

Til å begynne med besto Oppsal skole av 3 paviljonger - A, B og C. Personalet holdt til i paviljongen nærmest porten ved Vetlandsveien. Barnekullene fortsatte å øke som beregnet. Og dermed også antall elever og antall ansatte. Det var på høy tid å tenke nytt og større.

A, B, C, D, E, F, G og H

Skisse over skolegården slik den så ut i 1991

Til å begynne med hadde skolen bare 6 lærere, men da elevtallet var på sitt høyeste i 1966, hadde skolen økt bemanningen til 48 lærere. Antall elever var nå oppe i 1235. Det var 400 mer enn den var beregnet for.

I en periode var det derfor langt fra nok rom til å huse dem alle på en gang. Skoledagen ble organisert slik at klasser kom og gikk til forskjellig tid. For

noen begynte skoledagen kl. 07. 55 om morgenen, andre begynte først kl. 10.30. På den måten fikk man gitt elevene det antall timer de skulle ha i de forskjellige fagene i egnede lokaler. Men det var ikke alltid det funket. Stadig vekk var det klasser og lærere som var på jakt etter et eller annet ledig klasserom. Men det ordnet seg gjerne til slutt. Det må ha vært en betydelig utfordring å få fag- og timefordelingen på plass. Og ikke minst å få orden på den enkelte lærers og den enkelte elevs timeplan!

Men det må sies at de taklet det bra! Stemningen mellom elever og lærere var god.

Paviljong A, B og C ble raskt fulgt av paviljong D, E, F G og H. Skolen fikk ny administrasjonsbygning, ny gymsal og svømmehall! Skolen fikk i tillegg spesialrom fysikksal, musikkrom og håndarbeidsrom. H- bygget inneholdt 2 sløydsaler for vanlig tresløyd pluss papp -og metallsløyd i underetasjen. I 2. etasje var det skolekjøkken med matlaging og husstell. Alt i alt ble det en skole som skilte seg ut, og som lå tett opptil drømmen om en eventyrskole. Ikke minst ble dette understreket med det fantastiske tresnittet av Dagfin Werenskiold som fortsatt pryder en av skolens vegger, for tiden i H-bygget.

Administrasjonsbygget- Skolens hjerte og hjerne!

Administrasjonsbygget D var også et innholdsrikt og spennende bygg. For det første var det jo rektors kontor med resepsjon og kontorer for 2 førstelærere eller inspektører samt sosiallærer. Dermed fantes det et godt utstyrt bibliotek med to bibliotekarer og lesestue. Disse rommene var lyse og luftige og det fantes litteratur om alt mellom himmel og jord. En sann eventyrverden å dykke ned i og forsvinne inn i!

Her kunne man finne alt fra Hardyguttene og Frøken Detektiv til De Tre Musketerer, Robinson Crusoe, Den siste Mohikaner og faktabøker om livet i havet og universet. Her tentes leselysten i mange barnehjerter!

Litt lenger borte i gangen lå Helsesøsters kontor og – skolens skrekk, selveste skoletannlegen. Her var det ikke snakk om bedøvelse eller vannbør. Her var det rett på sak! Men skulle tennene reddes gjennom barneårene måtte det til! For det var temmelig varierende med tannhelsen på den tiden. Karius og Baktus hadde gode dager!

I underetasjen lå «Spisesalen» der hele skolen kunne samles til skolefrokost om morgenen. Her satt elevene ved langbord på rekke og rad mens de ble servert skolefrokost. Lærerne patruljerte fram og tilbake og passet på at reglene for god bordskikk og folkeskikk ble praktisert.

På søndager ble «Spisesalen» brukt som kirkerom. Her foregikk det både prekener og barnedåp i tiden før Oppsal kirke ble bygd og ferdigstilt i 1961.

Skolens første rektor og hans stab

Skolens første rektor, eller overlærer som det het den gangen, var Ivar Walnum. Skolens øvrige personale bestod av Nils Midtlien, Ruth Enevold, Astrid Hansen, Anne Lise Jacobsen og Kari Verdal. Nils Midtlien var en av lærerne. Han ble senere førstelærer og overlærer/rektor på Oppsal skole.

Oppsal skole. Det første personalet. Kilde: Østensjø lokalhistoriske bilder. Bildeidentifikator B20050121 Fotograf: Ukjent

Ivar Walnum hadde sansen for tekniske nyvinninger og gikk snart til anskaffelse av noen av tidens nyskapninger. Ikke vet jeg om han var inspirert av Charlie Chaplins «Modern Times» eller Orwells «1984», men i alle fall ble det ganske raskt installert høytalere på alle klasserom. På den måten kunne han både dele med seg og nå ut til alle klassene på en gang hvis han hadde viktige beskjeder eller påminnelser. Det kunne for eksempel være at det ikke var lov å lage snøballer, ha snøballkrig, gå på plenen i den bløte årstiden (våren), kaste papir på bakken o.l.

Således kunne det plutselig, midt i timen, høres en sprakende lyd fra høyttaleren i det overlærerens «gikk på lufta». Det var både litt spennende og litt skummelt. For tenk om den virket den andre veien også? Tenk om han kunne høre oss og det vi snakket om? Eller om han kunne høre at vi bråkte helt borte på kontoret sitt! Ryktene gikk ...

Overlærer Walnum var glad i musikk og brakte musikken med seg inn i skolen. Et musikkabinett med radio var et helt naturlig møbel inne på kontoret. Musikken skapte sikkert en god stemning på kontoret. Samtidig fikk han fulgt godt med på nyhetene når det var noe spesielt. Sportsbegivenheter var av særlig interesse. Han delte dette gjerne med seg. Direkte overføringer av skøyteløp og langrenn i Holmenkollen ble overført via tilkoblede høyttalere i klasserommene! Her ble det notert rundetider i fleng! Det varte heller ikke lenge før han fant ut at han kunne dele musikken med alle elevene i skolegården. Høyttalere ble rigget opp i tretoppene og koblet inn på radiokabinettet via en lang, lang skjøteledning. Dermed ljommet tidens melodier ut over skolegården, noe som førte til at det rykket i dansefoten på noen og enhver. Ringdansen Jenka slo godt an. Alle elevene dannet lang, lang rekke der alle holdt et lett tak på skulderen til gutten eller jenta foran - og så danset man i vei!

«Venstre, høyre, siden opp

Bak, tre steg fram og stopp

Venstre, høyre, er du med?

Det finnes ingen ting som er så lett som det!»

Ellers husker jeg ham som en streng mann som hadde lett for å smile. Det var ingen spøk å bli sendt til overlærerens. Men han hadde, så vidt jeg husker, alltid et glimt i øyet.

Fra lekesal til gymsal

De første ti årene av skolens drift fantes det ikke gymsal på skolen. Man brukte i stedet uterommet med oppmerkede 60-metere og felt for kanonball og håndball. I tillegg hadde vi stikkball og "dødball". Men heller ikke stort annet. I stedet fant vi på leker som var mer eller mindre sportspregede selv, men kanskje ikke alltid tillatte. Brytering, kongen på haugen og tjuv og politi var populært blant gutta. Inspiserende lærer satte grensene. Jentene hoppet tau eller drev med sangleker hvis de da ikke sluttet seg til guttenes mer viltre leker. Slik drev man gymnastikk i friminuttene på frivillig basis. Leken ble en del av kroppsøvingen. Ellers hadde man jo også vanlig tradisjonell gymnastikk eller "bøy og tøy" som det den gang kaltes, men noen gymsal fantes dessverre ikke.

I stedet ble lekesalen som lå i en kjelleretasje under E-bygget, brukt. Den var beregnet til bruk av 1. - 3. klasse. Salen var delt i to med et tungt sceneteppesom kunne trekkes til side. Dette for å kunne ha gymnastikk med to klasser eller grupper samtidig. Eksempelvis jentegymmen på den ene siden og guttegympen på den andre. Salen var ellers utstyrt med ribbevegger, gymnastikkmatter, benker, gymnastikkballer, rockeringer og erteposer til tå-gymnastikk.

Hinderløype, stafetter og kanonball var populært. Ellers ble det drevet en god del linjegymnastikk som også var gøy bare man fikk taket på det. Men det hadde sine sider. Alt i alt var plassen for liten, takhøyden for lav og mulighetene for begrensede. Kun utvalgte apparatøvinger var tillatt. Dessuten fantes det ingen muligheter for å kunne dusje etter timen, noe som gjorde at det satte seg en temmelig spesiell odør i veggene. Duften slo mot en når en åpnet døra.

Lekesalen fikk ikke tilnavnet «tåfis-salen» uten grunn.

Men etter hvert ble det annerledes. Nye bygg med ny gymnastikksal og svømmehall var under oppføring. Anlegget stod ferdig i 1964, og ble innviet med badende 7. klassinger som de første uti bassenget i påsyn av dresskledde herrer fra skolesjefens kontor,

Idrett stod i det hele tatt høyt i kurs.

Oppsalelever bidro etter hvert til å gjøre Oppsal skole og Oppsal IF kjent langt utover landets grenser særlig innen håndballmiljøet. Hadde man gått på Oppsal skole og drev med håndball, var man nærmest automatisk med på landslaget! Også innen svømming gjorde elever fra Oppsal det sterkt. Medaljene drysset inn.

Sang, musikk og sjakk!

Musikklivet blomstret på Oppsal. og kom snart til å gjøre seg bemerket. Det ble dannet både kor og orkester, dvs musikkorps. Begge kom til å gjøre seg kjent langt utenfor Oppsals og byens grenser. Skolen hadde også eget strykeorkester.

Oppsal skoles pikekor vant Spellemannsprisen i 1983, dessuten vant skolesjakken også fram. Oppsalskole vant 8 NM- titler for skolelag og ble også kåret til nordisk mester for skolelag på 60- tallet. Og korpset var stadig ute på korpsturneer.

Fanen

Ethvert musikkorps med respekt for seg selv marsjerer under en fane.

I annen halvdel av 1800-tallet ble det vanlig med faner for skoler og korps i 17. mai-toget. Oppsal skoles første fane ble bestilt og betalt av foreldreforeningen Oppsal skoles venner. Den ble tegnet av kunstmaler Rolf Rude og ble overlevert skolen 16. mai 1956 til en pris av kr. 5000,-.

«På vei til byen» Kilde: Østensjø lokalhistoriske bilder Fotograf: ukjent

Forrest i 17. mai – toget, gikk Ivar Wahlnum, stolt overlærer ved Oppsal skole. I 1964 ble ny fane gitt til korpset av en anonym giver. Så gikk det mange år – Fanen var med når skolen skulle ut og marsjere, uansett vær, i solskinn og regn og blåst. Etter hvert fikk den et temmelig slaskete og slitent utseende.

Ny fane måtte skaffes.

Det måtte tenkes nytt.

I skolens første år var det ikke uvanlig at både hare og rådyr stakk innom i friminuttene, og reven tasser ennå den dag i dag fortsatt rundt i skolegården i nattens mulm og mørke mens ekorn daglig inspiserer søppelkassene for

godbiter. Timeplaner bryr de seg ikke om og opptrer gjerne med munter akrobatikk oppe i trekronene til og fra skogen på baksiden av skolen. Og høye slanke furutrær pryder fortsatt skolegården.

Da skolens fane skulle tegnes, falt det naturlig å velge et tema fra naturen. Skolegården på Oppsal er full av furutrær, derfor ble furukonglen valgt som skolens logo. En ny skolefane ble laget av Edith Skjeggstad i 1987. Motivet er en stilisert og sterkt forstørret furukongle applikert og brodert på blå bakgrunn. Konglen pryder for øvrig også skolens brevpapir og konvolutter. Også øverst på fanen lyser navnet på skolen vår. Det er ikke med liten stolthet fanen har blitt båret fram gjennom byens gater opp mot slottet hver 17. mai!

Motiv: «Den nye fanen» Fotograf -ukjent. Skolens arkiv

Vaktmestere og renholdere

Uten disse hadde skolen stanset.

Alt er avhengig av dem.

Temperaturen skal være passe både i klasserom og svømmehall - ikke for kaldt og ikke for varmt. Lys og toaletter skal virke. Skrivebøker, blyanter og viskelær må være tilgjengelig til enhver tid. Brødsmuler, halvspiste brødsriver, bøss fra

viskelær, matpapir, søle og småstein fra skolegården må vekk! Klasserom og ganger må vaskes. Vi ville fort nå utrivelige tilstander om ikke renholderne gjorde jobben sin. Utallige er de maurinvasjoner som er stoppet på grunn av årvåkenhet, flid og tapper innsats fra disse.

For når skolen sover, er det andre som prøver å overta.

Men tilbake til selve skolens historie.

Etter babyboomen på 50- og 60- tallet, ble det nå etter hvert en nedgang i antall fødsler. Det resulterte i nedgang i elevtallet som stabiliserte seg på mellom 500

og 600 elever. Dermed åpnet det periodevis for at andre, for eksempel autister, periodevis kunne få husrom på Oppsal skole.

Nedgangen i antall elever hadde selvfølgelig også konsekvenser for antall lærere som det til enhver tid var behov for.

I 1978 så lærerstaben med antall øvrige ansatte slik ut. I midten på 3. rad forfra sitter rektor Jacob Rugtvedt.

Motiv: Skolens ansatte 1978/ 79, Fotograf ukjent: Rettighetshaver : Skolens arkiv.

Steinen

Steinen i midten av bildet ovenfor representerer for mange av skolens tidligere elever det sentrale samlingspunkt i friminuttene. Steinen var for mange nærmest ikonisk og noe av det første gamle Oppsalelever så seg om etter når de skulle møtes til klassetreff og gjensynsfest lenge etter at de hadde sluttet på skolen. Det var en stein å sitte på og henge på, en stein å leke på, klatre på og hoppe fra. Og et naturlig sted å samles på for fotografering.!

Dessverre forsvant steinen på mystisk vis under den store ombygningen i 2007 etter å ha blitt flyttet mot innkjøselen foran det nye administrasjonsbygget for å fungere som markering av rundkjøring.

Da skolen brant ...

På 80- og 90- tallet var det urolige tider på Oppsal. Skolen ble utsatt for en del innbrudd og hærverk, og det ble også gjort enkelte forsøk på ildspåsettelse.

Sommeren 1984 brøt det ut brann på skolen i forbindelse med et innbrudd.

Hele to paviljonger brant ned til grunnen, og det var lenge et spørsmål om de skulle bygges opp igjen. Men hva om man kombinerte det med en annen byggesak?

Skolen for hørselshemmede, som den gang holdt til på Ila, hadde lenge vært på utkikk etter nye lokaler. Oppsal hadde også ventet lenge nok.

Dette ble nå en hastesak, og 21.6 1989 vedtok Oslo bystyret at "(...) bygging av skole for hørselshemmede settes i gang umiddelbart og som planlagt".

Et spennende og lærerikt samarbeid startet på mange ulike plan for å forberede samboerskapet og utarbeide Tvillingskolemodellen.

Tvillingskolen

Høsten 1991 flyttet Ila inn hos Oppsal og tok navnet Vetland. Tvillingskoletanken går ut på at to skoler skal samarbeide under samme tak. Dvs. klasser på samme trinn på de to skolene har klasserom «vegg i vegg» og dermed skal de venne seg til å være sammen, kommunisere, bli kjent med og samarbeide hverandre. Altså to skoler under samme tak. En tvillingskole!

Skolegården

Skolegården har forandret seg. Villmark har blitt forandret til et mer parklignende landskap. Dagens skolegård er preget av høye ranke furuer – og bjørketrær og grønne plener samt fantasifulle lekeapparater som innbyr til lek og moro. På baksiden av gym – og svømmehallen er det etablert flere fotballbaner samt

basketbane. Til og med et bord for utendørs og helårsbordtennis har funnet sin plass i skolegården. For ikke å forglemme oppmalte felt for sjakkspill med store, nesten meterhøye brikker til utlån. Man har muligheter både til å videreføre gamle tradisjoner og bygge nye. Vi har fått en skolegård som appellerer til de fleste. Og gjennom småskogen på baksiden av paviljongene går det en asfaltert liten tursti som egner seg til bruk for både rullestolbrukere, syklistere og gående.

Skulpturen avbildet nedenfor er også med på å sette farge på skolegårdslandskapet. Det du ser er spesialimportert blåbær i granitt fra Kina! Kunstverket ble laget og satt opp i 2009 av kunstner Hanne Tyrmi.

Blåbærskulpturene: laget av kunstner Hanne TYRMI

Foto- Leif Dan Birkemo

Fotoindikator: B20090132, Rettighetshaver - Østensjø lokalhistoriske bilder

Mot nye tider

Fra og med 90-tallet ble skolen mer og mer digitalisert.

PC-ene kom og endret alt. Både når det gjaldt undervisningsform og arbeidsmetoder ga dette både lærere og elever større muligheter enn noen ville kunne ha drømt om for få år tidligere. Samtidig svingte den pedagogiske pendel i retning av baseskoler med fleksible aldersblandede grupper.

[På forsommeren 2007 ble det satt i gang en totalrenovering av skolene. I tillegg til at det skulle bygges et helt nytt administrasjonsbygg, skulle også alle paviljongene A – G rives ned til grunnmuren, og et helt nytt og større bygg H skulle reises. For paviljongene var kravet at de skulle beholde sitt opprinnelige utseende. De kommende to årene var preget av midlertidig opphold i brakker og av byggestøy.

Men høsten etter, ved skolestart 2009, var alle ombygninger fullført, og Oppsal og Vetland var nå blitt en baseskole.

Baseskolen skulle tilpasses undervisningen og opplæringen til den enkelte elev. Den enkelte elev skulle få riktige utfordringer til riktig tid ut fra det nivå han eller hun til enhver tid måtte befinne seg.

De forskjellige basene fikk navn etter steder og vann inne i Østmarka. Dermed ble det en fin navnemessig kobling mellom skolen og nærmiljøet. Således ble basene hetende for eksempel Elvåga, Katisa, Gullsmøden, Rustadsaga og Sarabråten, Gruppene hentet også sine navn fra naturen. Det kunne være navn på fugler, dyr eller planter.

Fantasifullt og helt i tråd med tanken på «Eventyrskolen» langt inne i skogen.

Året var 2009.

Skolen var inne i en enorm endringsperiode.

Ideene og intensjonene bak det hele var gode.

Men erfaringer høstes, og pendelen er nå i ferd med å med å svinge den andre veien. Skolen har i løpet av 2021 gjennomgått en innvendig ombygging fra baseskole tilbake til ordinære klasserom.

Bak det hele ligger uansett ønsket om at Oppsal Skole skal bidra til best mulig faglig og sosial utvikling hos hver enkelt elev og gi kunnskap og erfaringer som forbereder dem på å bli ansvarlige samfunnsborgere og til det livet som venter dem etter avsluttet skolegang.

Rektorene

Alle rektorer setter sitt preg på sin skole.

På Oppsal har følgende vært rektorer:

Her presentert i omvendt rekkefølge:

• Jack Heidner (2016-)	• Odd Uglem (1995 – 2005)
• Grethe Heen (2014-2016)	• Nils Midtlien (1982 – 1985)
• Hilde Gran (-2010, 2012-2014)	• Jacob Rugtvedt (1972 – 1982)
• Morten Relbo (2010–2012)	• Ivar Walnum (1954 – 1972)

Første skoledag

Bildet viser rektor Jacob Rugtvedt som tar imot elever til første klasse sammen med Bjørn Solheim, klassestyrer. Elin Andresen ønskes her velkommen som elev i første klasse. Året var 1980.

Alle rektorene har hatt sine egne strategier og seremonier rundt det å ønske barn og voksne velkomne til skolen slik at de skal føle seg inkludert fra første stund. Felles for dem alle er åpenhet, imøtekommenhet og et oppriktig engasjement for å gjøre skolen til et godt sted å være, tilrettelagt til barnas beste.

Fortid, nåtid og fremtid

I dag, nesten sytti år etter at skolen ble åpnet, ligger den fortsatt der som en liten oase i et noe ensformig blokk- og boligområde. Til tross for flere ombygginger og påbygginger har man i alle fall i den sydlige, den vestlige og i den nordlige delen av skoleanlegget klart å bevare noe av den eventyrstemning som fra begynnelsen av hvilte over området. Fortsatt kan man fornemme noe av dette hvis man kommer en tidlig vårmorgen og opplever synet av spirende gressplener, bjørk og furu og busker i florlett blomstring - eller du kommer en vinterdag når frostrimet i furutrærne skaper den særegne stemning som man bare kan oppleve i et stille vinterlandskap. Vår og høst kan man ta med elevene rett utenfor skolebygningene og oppleve naturen på nært hold, dyr, fugler og planter. Og paviljongene ligger der og omkranser det hele som på en gammel storgård fra en annen tidsalder. Her bindes fortid, nåtid og fremtid sammen. Tradisjoner bygges, kunnskap utvikles og videreformidles.

Men for at den spesielle eventyrstemningen ikke skal forsvinne, må det åpne rom mellom paviljongene bevares.

-Bjørn Solheim, april 2023

KILDER

Skriftlige Kilder:

Vetland skoles nettsider

Arkivet på Oppsal Skole

Oppsal Skoles 25 – års Jubileumshefte

OS- nytt 2007-2008

Muntlige kilder:

Meg selv og mine erindringer og opplevelser, inntrykk og refleksjoner som tidligere elev (1958-1965) og senere lærer på Oppsal skole (1977- 2019).

Knut Hedemann, tidligere lærer på Oppsal Skole, senere rektor på Rustad skole.

Foto og illustrasjoner:

1. Forside: Oppsal skoles musikkorps. Foto: Bjørn Solheim
2. Skolens bakside og de eldste paviljongene.

3. Østensjø skoles musikkorps går foran toget i forbindelse med at elevene som sognet til Oppsal skole nå kunne ta sin egen skole i bruk. Toget gikk fra Østensjø til Oppsal skole. Identifikator B20030042 Foto: Bjørn Solheim
4. Skisse over skolegården slik den så ut i 1991. Skolens arkiv Haakon Tveters vei 1954.
5. Motiv: Bøker på 50 – og 60- tallet- Foto Bjørn Solheim
6. Oppsal skole. Det første personalet. Kilde: Østensjø lokalhistoriske bilder. Bildeidentifikator B20050121 Fotograf: Ukjent
7. Pikekoret. Plate Cover. Fotograf: Odd Bjørn Bratt.
8. Sjakkheftet, Norsk SjakkBLAD. Foto av forside -Tore Solheim
9. Oppsal skole, Den gamle fanen, 1956. Kilde: Østensjø Lokalhistoriske bilder, fotograf ukjent. Identifikator: B20130167, Fotograf: Cato Hermansen
10. «Den nye fanen» 1987 Fotograf -ukjent, skolens arkiv
11. Skolen by night. Foto: Bjørn Solheim
12. Skolens ansatte 1978/ 79, Fotograf ukjent, skolens arkiv.
13. 10. - 7. klasse, arbeid pågår. Foto: Bjørn Solheim
14. Skolegården – lekeapparatene. Foto: Bjørn Solheim
15. Blåbærskulpturene: laget av kunstner Hanne TYRMI. Foto- Leif Dan Birkemo. Fotoindikator: B20090132, Rettighetshaver - Østensjø lokalhistoriske bilder
16. Første skoledag, privat foto gitt av Elin Andresen.
17. Trappa, fotograf: Ukjent, skolens arkiv
18. Vinterbilde i skolegården. Fotograf: Bjørn Solheim
19. Silhuettbilde. Fotograf Bjørn Solheim

Foto: Bjørn Solheim